

นักแปรธาตุคนสุดท้าย ก็อยากสบายกับเขาบ้าง

04

book four

The survived alchemist with a dream of quiet town life.

☆ ๔ ๙๐.

[ผู้แต่ง] Usata Nonohara

[ภาพ] OX ๙ ๕๙

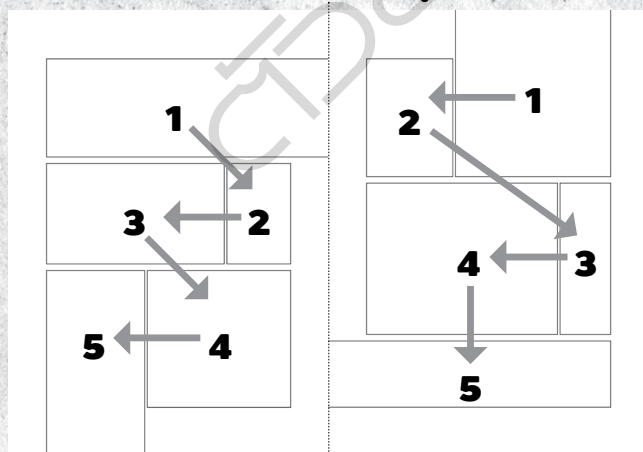

The
Survived Alchemist
with a dream of quiet town life.

04 book four ✧ 90.

written by Usata Nonohara
illustration by ox

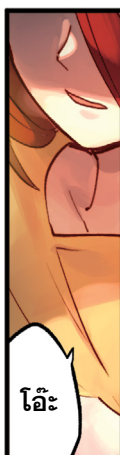
การเรียงลำดับช่องการอ่านการ์ตูนในนิยายเล่มนี้

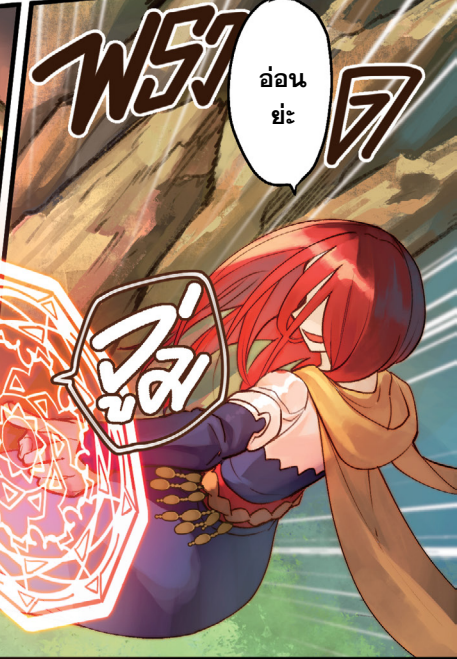

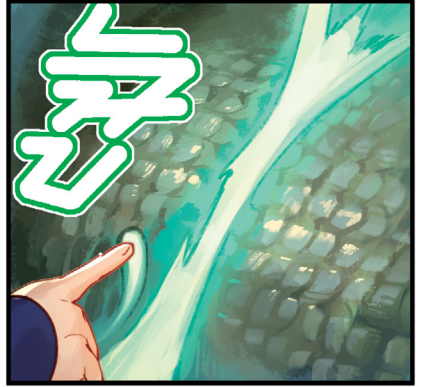
หน้า 2

หน้า 3

การอ่านเรียงลำดับหน้าเปิดอ่านจากซ้ายไปขวา แต่ลำดับการอ่านการ์ตูนในหน้านั้นๆ จะอ่านตามช่องจากขวาไปซ้าย ยกตัวอย่างตามรูปด้านบน
เริ่มต้นอ่านจากหน้า 2 (หน้าฝั่งซ้ายมือ) ไล่เรียงอ่านตามลำดับกรอบช่องตามหมายเลข 1-5 จนจบหน้าที่ 2 จากนั้นอ่านต่อหน้า 3 (หน้าฝั่งขวามือ) โดยเรียงลำดับการอ่านตามหมายเลข 1-5 เช่นกัน

พบ
ปฏิกิริยา
พลังเวท
รุนแรง
ในป่าอสูร!

ขอภัย
ครับ
!

ยังพันธง
ไม่ได้ว่า
เป็นศัตรู
นะ

ใครกัน...
ไซ่มนุชย์
หรือเปล่า
...

ใครบางคน
ระเบิด
เวทมนตร์
ไปพลาง
มุ่งหน้า
มายังเมือง
เขาวงกต
?

ครับ
กำลัง
ตรวจสอบ
อยู่ว่าใคร

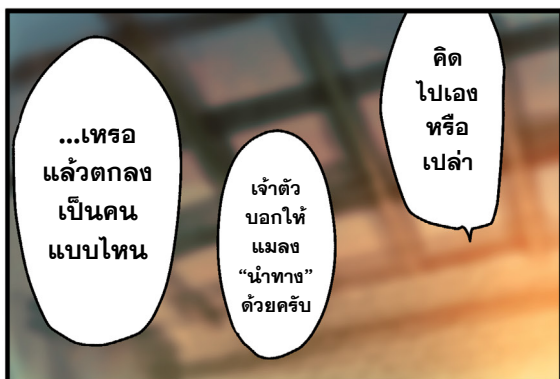
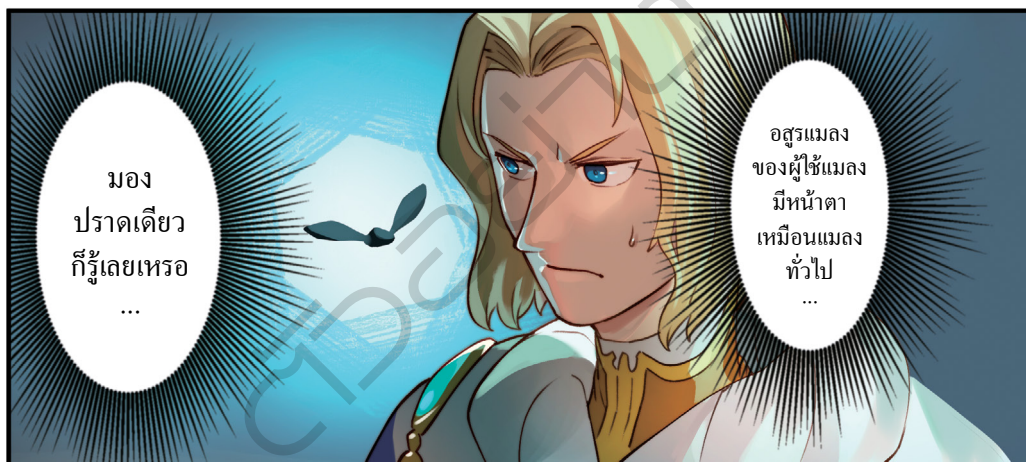
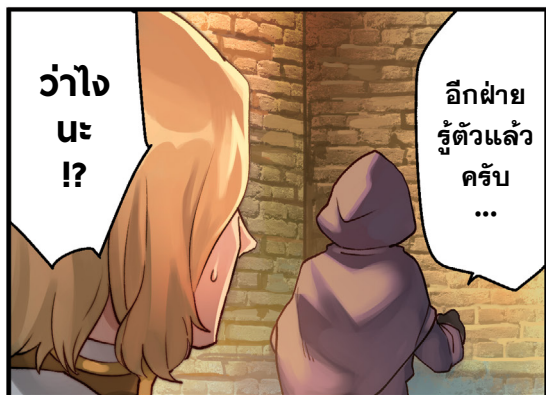
ครับ
!

ป๊อ

อย่าให้
รู้ตัวล่ะ

ให้
ผู้ใช้แมลง
หาตัวมา
ว่าใคร

นักแปรธาตุ
คนสุดท้าย
ก็อยากสบาย
กับเขาบ้าง

The survived alchemist
with a dream of quiet town life.

written by Usata Nonohara
illustration by ox

04

book four

☆ ๙ ๙๐.

The survived alchemist
with a dream of quiet town life.

04 Contents

บทนำ	ต้นกล้าพลิบอบบนผืนดินแห่งผาก	๐๐5
บทที่ 1	เส้นทางที่เปิดออก	๐51
บทที่ 2	วิหารแห่งภูต	125
บทที่ 3	ผู้คนและเมืองที่เปลี่ยนไป	145
บทที่ 4	คดีลักพาตัวนักเล่นแร่แปรธาตุ	187
บทที่ 5	ผู้ได้รับการปลดปล่อย	261
บทที่ 6	การลืมหินที่แท้จริง	329
บทสุดท้าย	ตะวันตกดินที่อาณาจักร	385
บทเสริม	ทางกลับบ้าน	409
ภาคผนวก		419

The
Survived
Alchemist
with a dream
of quiet town life.

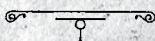
04

book four

☆-~go.

บทนำ
ต้นกล้าผลิใบบนผืนดินแห่งผาก

Prologue

*

01

ต้นกำเนิดของความกลัวคือสิ่งใดกัน

สำหรับแม่ทัพสิงห์ทองเลออนฮาร์ต ผู้บัญชาการกองพลบุกทะเลลง
เขาวงกตที่ต้องนำทัพเผชิญหน้ากับอสูรแข็งแกร่งด้วยดาบ เวทมนตร์ และ
เลือดเนื้อของตนแล้ว ความกลัวเป็นเพียงความรู้สึกที่ต้องเอาชนะให้ได้

สกิล ‘เสียงคำรามราชสีห์’ ของเลออนฮาร์ตจะช่วยเพิ่มความ
สามารถในการต่อสู้ให้ทัพที่ตนบัญชาการ หากแม่ทัพผู้คุมเหล่าทหารกล้า
ยอดฝีมือตัวสันด้วยความกลัวเสียเอง สกิลย่อมทำงานได้ไม่เต็มที่

ดังนั้นเพื่อให้แข็งแกร่งอยู่เสมอ เพื่อให้เยือกเย็นได้ตลอดเวลา
เลออนฮาร์ตจะคอยถามตัวเองว่า รู้สึกกลัวเพราะอะไร

ยกตัวอย่างเช่น ป่าอสูร อีกฟากของแนวต้นไม้หนาที่บจนมืดแม้
ในเวลากลางวัน คือถิ่นมารอันเป็นที่อยู่อาศัยของอสูร

ที่แห่งนั้น ไม่รู้ว่ามือสูรอาศัยอยู่เท่าไร มือสูรที่แข็งแกร่งขนาดไหน

ซ่อนตัวอยู่ กระทั่งดอกไม้แสนสวยที่บานอยู่บนพื้น อาจมีพิษร้ายแรง ขนาดว่าลิ้มรสน้ำหวานของมันแม้เพียงหยดเดียวก็จะได้ลิ้มตาขึ้นมาอีกเลย

ยกตัวอย่างเช่น ทางน้ำใต้ดินของเมืองเขาวงกต ทางน้ำขนาดใหญ่ ที่น้ำเสียจากในเมืองไหลไปรวมกัน ชวนให้สงสัยว่าจะมีสุรนาถล้นอาศัยอยู่ และจินตนาการไปว่าสักวันพื้นที่ยืนอยู่อาจถล่มลง

(ความไม่รู้ การประเมินความสามารถของคู่ต่อสู้ที่แข็งแกร่งไม่ได้ ทำให้เกิดความกลัวขึ้นมา นั่นละ)

ดังนั้นในกองพลบุกทะเลวงเขาวงกตจึงมีหน่วยลาดตระเวน พวกเขาจะคอยสำรวจชั้นใหม่ หาเส้นทางปลอดภัย และตรวจสอบชนิด จำนวน รวมถึงจุดอ่อนของสุรที่อาศัยอยู่ ต่อให้สุรพวกนั้นแข็งแกร่งกว่ากองพลบุกทะเลวงเขาวงกต แต่หากมีข้อมูลเพียงพอและวางกลยุทธ์อย่างเหมาะสม เชื่อว่าจะเอาชนะไม่ได้

แม้ทัพสิงห์ทองเลออนฮาร์ดเชื่อมั่นว่า ปัญญาของมนุษย์สามารถเอาชนะอุปสรรค สยบความกลัว และเบิกทางไปสู่อนาคตได้ยิ่งกว่าสกล ‘เสียงคำรามราชสีห์’ ของตนเสียอีก

เพียงแต่เขายังไม่รู้ว่าคนที่อยู่เหนือความเข้าใจและจะเปลี่ยนแปลง กระบวนทัศน์ของเขาได้ลิ้มตาตื่นขึ้นแล้ว ณ แผ่นดินแห่งผากลึกเข้าไปในป่าอสุร คนผู้นั้นซึ่งได้สมญาว่า ‘อัคคี’ ลิ้มตาตื่นได้ไม่ทันไร ก็เปลี่ยนมังกรดินศัตรูแรงก์ A ที่เข้าจู่โจมให้กลายเป็นเนื้อใหม่ และเลออนฮาร์ดยังไม่รู้ว่่านักเวทที่น่าสะพรึงกลัวคนนั้นหมายตาเมืองเขาวงกต และกำลังเดินทางใกล้เข้ามาเรื่อยๆ

*

02

‘ฉันทืออัคคี ตอนนี้อยู่ที่ทุ่งโล้น’

นิกออกแล้ว คงเพลินอนนนานไปหน่อย ถึงจะยังไม่มั่นใจว่าแค่นิดหน่อยจริงหรือเปล่า แต่ก็อุดมอรุณิง เอพวรีบอดี อากาศวันนี้เหมาะแก่การกินเนื้ออย่างนะ

อืม พลังเวทไหลเวียนได้ไม่มีปัญหา ออกจะพิตเปรี๊ยะด้วยซ้ำ ลูกไฟทักทายยามเช้าอย่างมังกรดินเกรียมไปสามตัว จึงกำลังกลุ้มใจเรื่องข้าวเช้าไม่สิ เวลานี้ไม่ใช่ข้าวเช้าแล้ว ตะวันลอยสูงเต่เขียว แต่เอาเป็นว่าหิวละกัน ยายนั่นต้องตื่นแล้วแน่ๆ แวะไปทักทายและกินข้าวด้วยกันเลยดีกว่า ถ้าหิวเนื้ออ่อยๆ ไปฝาก เธอต้องดีใจและทำอะไรให้กินแน่

โอ๊ะ เจอมังกรดินพอดิเลย สามตัวก่อนหน้านี้ย่างเกรียมเกินไป แต่ยังมีมังกรดินตัวอื่นโผล่มาอีก มังกรดินมีร่างกายใหญ่โต แต่มีความระแวดระวัง แถมยังสร้างสโตนแลนซ์ขึ้นมาได้เรื่อยๆ น่ารำคาญสุดๆ พวกมันเป็นเม่นกันรี ก่อนอื่นเลยยิงเวทไฟเข้าไปในปากเพื่อระเบิดหัวมัน คราวนี้ไปได้สวย เนื้อตั้งแต่ส่วนลำคอลงไปยังดิบไม่ผ่านไฟ ได้วัตถุดิบแล้ว เวลาล่าอสูรได้ควรเอาเลือดออกก่อน แต่มันออกจะน่ารำคาญ ขนไปทั้งแบบนี้แหละ

อิม ว่าจะชนมันไปอยู่หรอก แต่ตัวใหญ่ก็เลยหนัก ไม่ไหวแฮะ
เปลี่ยนมาใช้ใบมีดสายลมแก่เฉพาะเนื้อส่วนหลังซึ่งอ่อยที่สุด ห่อด้วยใบไม้
แกวนั้นถือไปแทน เสียตายส่วนที่เหลือก็จริงแต่ต้องเผาทิ้ง ถ้าอสูรกินเนื้อ
อสูรที่แข็งแกร่งอย่างมังกรดินเข้าไปอาจวิวัฒนาการ โดยมารยาทแล้วจึงต้อง
เผາซากให้หมดเพื่อส่งมันคืนกลับสู่ผืนดินพร้อมพลังเวท

เก็บไว้เฉพาะส่วนที่จะกิน แล้วที่เหลือคืนกลับสู่ผืนดิน

อยากชมตัวเองว่าการกระทำน่าเอาเยี่ยงอย่างอยู่หรอกนะ แต่ดู
เหมือนจะพลาดแล้วสิ พวกปลาชีวปลาสร้อยในป่าอสูรที่ได้กลิ่นเนื้ออย่าง
หอมๆ แท้กันมานอนแล้ว ที่เขาเรียกว่าแขกไม่ได้รับเชิญนั่นแหละ ไม่ได้
เชิญมาปาร์ตี้เนี่ยอย่างด้วยสักหน่อย

อะไรเนี่ย พวกมันเพิ่มขึ้นเยอะไปหรือเปล่า พักนั้นซีเกียจล่อกัน
หรืออย่างไร

“ข้าจักมอบเมล็ดพันธุ์ จงกลืนกินแผดเผาศัตรูผู้หันไขว้ไสซ้ำ ‘เสา
เพลิงสิงคลี’”

ไฟเฮอร์!

ไล่จุดไฟเผาพวกปลาชีวปลาสร้อยที่โผล่หน้ามาให้ระเบิดเป็นเสา
เพลิงมันเสียเลย

โอ้ ไฟแรงดีๆ เจ้าพวกนี้ได้กินของดีสิท่า เพราะมีไขมันเยอะถึงได้
ไหม้ดีแบบนี้ละสิ จุดเสาเพลิงขนาดนี้แล้ว จะมีใครโผล่มารับไหมนะ ซีเกียจ
เดินจ้ง

กำแพงที่ล้อมรอบเมืองเขาวงกตมีกองกำลังป้องกันตนเองพิทักษ์
อยู่

เพราะเมืองนี้ให้ความสำคัญกับการพิชิตเขาวงกตเป็นอันดับหนึ่ง
คนเก่งๆ จะไปรวมกันอยู่ในกองพลบุกทะเลงเขาวงกต ทำให้กำลังรบของ
กองกำลังป้องกันตนเองสามารถปราบได้อย่างมากก็แค่ฝูงที่นำโดยออร์คคิง
แรงก์ C ดังนั้นทหารที่ถูกส่งมาเผ่ายามมักเป็นคนที่ตรวจจับพลังเวทได้เก่ง
ทันทีที่รู้ว่ามือสูรแข็งแกร่งเข้ามาใกล้ก็จะไปแจ้งกองพลบุกทะเลงเขาวงกต
แต่ถึงอย่างนั้น พวกเขาก็คอยพิทักษ์กำแพงที่กั้นระหว่างป่าอสูรกับเมือง
เขาวงกตอยู่ทุกวันคืน ได้เห็นอสูรนำกลัวจากป่าอสูรถูกกองพลบุกทะเลง
เขาวงกตปราบมาหลายต่อหลายครั้ง ทหารทุกคนจึงค่อนข้างประสาทแข็ง
ทั้งยังได้รับการฝึกฝนให้รับมือได้อย่างเยือกเย็น ไม่ว่ามือสูรแบบใดโผล่มา

แต่แล้ว ทหารยามของกองกำลังป้องกันตนเองที่ควรพึงพาได้กลับ
วิ่งหน้าตาตื่นเข้ามายังที่ทำการของกองกำลังป้องกันตนเอง

“ชะ ขอภัยครับ! พบปฏิกริยาพลังเวทรุนแรงในป่าอสูรทางตะวันตก
เฉียงใต้ห่างออกไปราวสิบกิโลเมตร!”

โคด หัวหน้ากองของกองกำลังป้องกันตนเองที่ได้รับรายงานลอบ
ตกใจกับท่าที่ไม่ปกติของทหารยาม แต่ก็ถามถึงสถานการณ์อย่างใจเย็น

“ทางตะวันตกเฉียงใต้ของป่าอสุร... มังกรดินเหร่อ”

“เปล่า ปฏิบัติารุนแรงกว่านั้นมากครับ! ดูจากสัมผัสของพลังเวทแล้ว คาดว่าเป็นมนุษย์...”

เวลามนุษย์เลียนเสียงสัตว์ ถ้าไม่ฝึกมาพอสมควร คนย่อมฟังออกว่าเป็นเสียงมนุษย์ พลังเวทก็เช่นกัน สามารถแยกแยะได้ในระดับหนึ่งว่าเป็นของมนุษย์หรืออสุร ทั้งนี้ มนุษย์ที่มีพลังเวทมากกว่ามังกรดินไข่จะมีให้เห็นบ่อยนัก

หัวหน้ากองไคต์ที่เข้าใจถึงความหนักอึ้งของสถานการณ์รีบรายงานต่อผู้พันซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา

“ใครกัน นักผจญภัยที่ออกเดินทางวันนี้เหร่อ?”

“ไม่ครับ นักผจญภัยที่ออกไปวันนี้ไม่มีใครสูงกว่าแรงก์ B เลยครับ!”

ทางตะวันตกเฉียงใต้ของป่าอสุรมีแต่ป่าไพศาล ไม่มีทางมีหมู่บ้านตั้งอยู่ได้ หากไม่มีนักผจญภัยออกไปจากเมืองเขาวงกต แล้วคนคนนั้นคือใคร มีเป้าหมายอะไรจึงต้องใช้เวทมนตร์ระดับนั้นกันแน่

ขณะที่หัวหน้ากองไคต์กำลังรายงานเรื่องนักผจญภัยที่ออกจากเมืองเขาวงกตวันนี้ ม้าใช้คนใหม่ก็วิ่งแจ้นเข้ามา รายงานนี้หน้าซัดยิ่งกว่าคนก่อนหน้า

“ขอภัย! ขอภัยครับ! พบปฏิภาณพลังเวทรุนแรงในป่าอสุรทางตะวันตกเฉียงใต้ทางออกไปราวเก้ากิโลเมตร!”

“ว่าอย่างไรนะ! กำลังใกล้เข้ามาเหร่อ... สังเกตการณ์ต่อไป ฉันจะไปรายงานกองพลบุทโหลวเขาวงกต หัวหน้ากองไคต์ช่วยเสริมการป้องกันของประตูฝั่งตะวันตกเฉียงใต้ไว้”

“ครับ”

หัวหน้ากองไคต์ทำความเคารพอย่างซึ้งซึ้งแล้วพาลูกน้องมุ่งหน้าไป
ยังประตูตะวันตกเฉียงใต้

เรื่องในครั้งนี้นิ่งหนึ่กหนาพอๆ กับคิส์ไลม์ยั๊กซ์ก่อนหน้านั้ ไม่สิ
ต้องหนึ่กหนากว่าแน้

กองกำลังป้องกันตนเองมีกำลังรบอ่อนแอ แต่ความรู้สึกแรงกล้าที่
อยากปกป้องเมืองเขาวงกตของพวกเขาไม่แพ้กองพลบุกะหลวงเขาวงกต

ด้วยความที่งานเสี่ยงน้อยกว่า จึงเป็นแหล่งรวมคนจากตระกูลดีๆ
ที่ขาดฝีมือ แต่หากปล่อยให้ติดภาพว่า ‘คนอ่อนแอจะมาเป็นกองกำลัง
ป้องกันตนเอง’ ความกระตือรือร้นและคุณธรรมของพวกเขาคงต่ำลง
ชาวเมืองก็จะถูกจนเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ ดังนั้นกองกำลัง
ป้องกันตนเองจึงวางตนเป็น ‘กองกำลังที่ต้องมีทั้งสมบัติผู้ดีและสติปัญญา’
แทน โดยเฉพาะเมื่อผู้พันคนปัจจุบันที่ขึ้นรับตำแหน่งต่อจากเทลูเทลผลักดัน
นโยบาย ‘จงเป็นโลให้ประชาชน’ และกำชับให้ปฏิบัติตัวอย่างสุภาพทั้งต่อ
ชาวเมืองและนักผจญภัย คะแนนนิยมของกองกำลังป้องกันตนเองก็พุ่งสูงขึ้น
จนน่าตกใจ

เดิมที เมื่อเทียบกับกองพลบุกะหลวงเขาวงกตที่จะได้ปรากฏตัวต่อ
หน้าประชาชนเฉพาะเวลามีพาเหรดเดินขบวนขนาดใหญ่ หรือมีเหตุการณ์
ร้ายแรงเกิดขึ้น นอกเหนือจากนั้นคือขลุ่ยตัวอยู่ในเขาวงกตไม่มีใครเห็นตัว
กองกำลังป้องกันตนเองมีปฏิสัมพันธ์กับชาวเมืองมากกว่า ในเมืองมีคน
อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้อยู่มาก ลองทหารของกองกำลังป้องกันตนเองที่มี
การศึกษาดีเข้าหาอย่างสุภาพ ไม่มีทางที่คะแนนนิยมจะไม่เพิ่ม

ยังพวกสาวๆ ในเมืองที่พากันคิดได้แล้วว่า ถึงจะเงินเดือนน้อยกว่า

กองพลบุกทะเลหลวงเขาวงกต แต่งานของพวกเขาก็มันคงกว่า เพราะเสี่ยงน้อย
คุยกันได้มากกว่ากองพลบุกทะเลหลวงเขาวงกตที่ติดพันระและกลับเยอะ
จนคุยด้วยลำบาก ทั้งยังเป็นสุภาพบุรุษ เท่ากับว่ามีเงื่อนไขที่ยอดเยี่ยมมาก
ไม่ใช่หรือ

พอเป็นที่นิยมของสาว ๆ เรื่องก็ง่ายขึ้น จะสุภาพบุรุษหรือคนฉลาด
เนื้อแท้แล้วทุกคนก็เหมือนกันอยู่ดี หากเคล็ดลับของความเนื้อหอมคือการ
ทำตัวเป็นสุภาพบุรุษ พวกเขาก็พร้อมจะขัดเกลา กองกำลังป้องกันตนเอง
ที่เปลี่ยนเป็นกองกำลังของสุภาพบุรุษผู้ปราดเปรื่องแล้วจึงออกเคลื่อนไหว
เพื่อเป็นโล่ปกป้องชาวเมืองจากภัยอันตรายในครั้งนี และเพื่อจะได้ยินเสียง
กรี๊ดจากเธอผู้น่ารักคนนั้น

พวกเขาเสริมการป้องกันที่ประตูตะวันตกเฉียงใต้ภายใต้การควบคุม
ของหัวหน้ากองไคด์ ส่งสาว ๆ ที่อยู่ใกล้ๆ กลับบ้าน เพื่อคอยสังเกตการณ์
ใครบางคนที่กำลังใกล้เข้ามาไม่ให้พลาดสายตา

ขณะเดียวกัน ทางด้านที่ปรึกษาเทลูเทล

“กองพลบุกทะเลหลวงเขาวงกต? จะไปหาท่านแม่ทัพเลออนฮาร์ดต์ใช่ไหม
อะ ฉันทัวไปด้วย! พาฉันไปด้วยเถอะ!”

“...ที่ปรึกษาเทลูเทล รู้ไหมครับว่านี่สถานการณ์ฉุกเฉิน”

“แน่นอนสิ! ถ้าฉันจำไม่ผิด ช่วงเวลาประมาณนี้ของวันนี้ ท่านแม่ทัพ
เลออนฮาร์ดต์น่าจะกำลังเข้าร่วมประชุมประสานงานสามัญที่ค่ายกองพล
บุกทะเลหลวงเขาวงกตร่วมกับท่านรองแม่ทัพเวสฮาร์ดต์!”

ที่ปรึกษาเทลูเทลเกาะติดโอกาสที่จะได้พบแม่ทัพสิงห์ทองที่ตน

หลงใหลไม่ปล่อย ไม่น่าเชื่อว่าในเวลาแบบนี้ ความหลงใหลในคนเก่งของ
เทลูเทลจะยังอยู่ดี ควรสั่งห้ามปฏิสัมพันธ์ด้วยได้แล้วกระมัง

ผู้พันของกองกำลังป้องกันตนเองที่กลับมาเยือกเย็นได้อีกครั้งเพราะ
ความไม่รู้กาลเทศะของเทลูเทลจึงบอกว่า “ไม่มีเวลามาลังเลแล้ว” และ
มุ่งหน้าไปยังค่ายกองพลบุกระทะหลวงเขาวงกตพร้อมกับที่ปรึกษาเทลูเทล

‘ฉันทืออัคคี ตอนนีไผ่ล่มาที่แม่น้้า’

เคยเห็นแม่น้้าสายนี้ ที่นี่คือแขนงหนึ่งของทางน้ำใต้ดินอาณาจักร
เอนดาลูเซียซึ่งไหลไปลงแม่น้้าทางใต้

นักเวทสามารถเดินตุ้มๆ มาได้เลยถึงเร็ว แต่แหม ถึงจะเป็นนักเวท
ด้วยกัน ความยาวของขาที่สำคัญ ดังนั้นนี่เป็นเพราะขายาว!

แม่น้้านี้เคยมีสะพาน แต่มองหาไม่เห็นเลย

ดูท่าว่าจะไม่มีใครเข้ามาแถวนี้มานานแล้ว

จี้เกียจจะโรยอย่างนี้ ผลไม้เก็บได้แถวนี้เอามาหมักเหล้าอร่อยจะตาย
แต่ดูเหมือนจะไม่มีใครมาเก็บ ทั้งเหล้าอร่อยๆ กันเนี่ยละ!

โมโหจนโค่นต้นไม้แถวนั้นมาทำสะพานเสียเลย พอโค่นเสร็จแล้ว
จึงเพิ่งนึกได้ว่าอสุรแถวนี้กับอสุรอีกฟากของแม่น้ำมีความแข็งแกร่งต่างกัน
อสุรแข็งแกร่งอาจหลุดข้ามแม่น้ำไปยังอาณาจักรเอนดาลูเซียด้วยก็ได้ แต่
ข้างมันเถอะ สิ่งสำคัญกว่าคือการข้ามมาเก็บผลไม้หมักเหล้าอร่อยๆ ได้
ต่างหาก

เหล้ารสดีและกับแกล้มอร่อยๆ กับแกล้มฝีมือยายนั้นก็ไม่เลวนะ
จึงหะที่คิดแบบนั้นก็นึกขึ้นมาได้

ถ้าอสุรแข็งแกร่งหลุดไปถึงอาณาจักรเอนดาลูเซีย ยายนั่นคงโกรธ
น่าดู เพราะเขาแต่พูดว่าห้ามสร้างความเดือดร้อนให้คนอื่นมาตั้งแต่สมัย
เป็นเด็กตื่นเท่าฝ่าหอยแล้ว

สมัยก่อนเคยถกด้วยการเอาเมือกของหอยฝึยักษ์มาทำพื้นปloom
บนหน้าเพื่อถกป่วย ตอนหลังก็โดนโกรธหนักเลย

ถ้ายายนันทำอาหารด้วยเนื้อหน้าตาคล้ายหากล้วนๆ ให้กินอีกจะ
ทำอย่างไร ถึงมันจะอร่อยดี แต่ขึ้นต้องกินหอยฝึยักษ์สามมื้อหลายๆ วัน
จนต้องหามส่งโรงหมอทุกวัน มันจะกลายเป็นหามรุ่งหามค่ำ

ตอนนั้นเล่นมุขนี้ไปจึงได้รับการให้อภัย แต่ไม่น่ารอดอีกเฮะ

พอคิดแบบนั้นได้ อสุรก็มารวมตัวกันเสียแล้ว

อสุรพวกนี้อ่อนแอกว่าพวกที่อยู่ในทุ่งโล่งตรงโน้นมาก แต่ก็แข็งแรง B
อยู่พอสมควร อย่างเฟรนซีกิริซลี (หมี่คลั่ง) เครื่องในของพวกมันใช้เป็น
วัตถุดิบได้ดี แต่กว่าจะจัดการได้สักตัวต้องเสียเวลามาก มีเนื้อมังกรดินเป็น
ของฝากแล้วด้วย อืม เผรววดเดียวเลยละกัน

‘เสาเพลิงสิงคลี’

ไฟเยอร์!

จะจุดควันส่งสัญญาณต้องจุดให้ชัด จะปราบศัตรูต้องปราบให้ถูกวิธี เพราะถ้าเผากระทั่งป่าไปด้วยจะไม่มีเนื้อให้กินไปอีกนาน จึงต้องยิงเสาเพลิง ใส่สูตรแบบล็อกเป้า เราี่ละก็ ควบคุมเก่งจริงๆ ก็ดีที่สัญชาตญาณกลับมาทำงานตามปกติ แต่หิวจะแย่แล้วนี่สิ

น่าจะเริ่มมองเห็นเสาเพลิงจากในอาณาจักรได้แล้วน้ำ ยังไม่มารับอีกหรือ

“ใครบางคนที่ไม่ทราบตัวตนแน่ชัดระเบิดเวทมนตร์พลังมุ่น้ำมายังเมืองเขาวงกต?”

ระหว่างที่ผู้พันแห่งกองกำลังป้องกันตนเองและเทลูเทลกำลังรายงานให้พวกเลออนฮาร์ดฟัง ม้าเร็วลูกน้องของหัวหน้ากองไคด์ก็เข้ามารายงานความคืบหน้า

“ขออภัยครับ! พบปฏิริยาพลังเวทรุนแรงในป่าอสูรทางตะวันตกเฉียงใต้ห่างออกไปราวห้ากิโลเมตร! นอกจากนี้หอสังเกตการณ์บนกำแพงเมืองยังเห็นเสาเพลิงจำนวนมากพุ่งขึ้นมาแถวแม่น้ำด้วย!”

“จำนวนมากที่วาคือเท่าไร”

“แทบจะนับไม่ถ้วนเลยครับ ไม่น่าต่ำกว่าหลายสิบล้าน”

ปกติเวลาใช้เวทมนตร์โจมตีใส่ศัตรูจำนวนมากมักใช้เวทที่กำหนดขอบเขตการโจมตีอย่าง ‘วอลล์’ หรือเวทที่โจมตีเป็นแผงได้อย่าง ‘สตอร์ม’ เพราะไม่อย่างนั้นจะโจมตีไม่โดน นึกภาพว่าต้องขว้างหินใส่เป้าหมายที่เคลื่อนไหวได้ให้ถูกพ้อมๆ กันจะเข้าใจง่าย แต่เพราะอาณาเขตกว้างอาณาภาพของเวทมนตร์จึงลดลงไปด้วย

ดังนั้นจึงถือกันว่าการโจมตีแบบล็อกเป้าหมายศัตรูเป็นวิธีการโจมตีในอุดมคติ

“สร้างเสาเพลิงหลายสิบล้านได้พร้อมกัน!?”

เวสฮาร์ตตื่นตะลึง นักผจญภัยที่สามารถขว้างหินใส่ศัตรูหลายสิบตัวพร้อมกันได้จริง จะต้องมีความแข็งแรงขนาดไหน ยิ่งสิ่งที่ใช้คือเสาเพลิงด้วยแล้ว เพราะต่อให้ใช้แค่ ‘ไฟร์บอล’ ก็ยิ่งยากกว่าการปาหิน เพราะต้องสร้างปรากฏการณ์ธรรมชาติอย่างไฟขึ้นมาก่อนแล้วค่อยปล่อยออกไป แต่นี่จำเป็นต้องใช้พลังงานสูงกว่านั้นมาก ทั้งยังต้องควบคุมให้ตรงเป้าอีกด้วย

แล้วยังยิงออกไปพร้อมกันหลายสิบล้าน หากเป็นฝีมือของคนคนเดียวความสามารถคงไม่ใช่แค่แรงก์ A แล้ว แต่ไม่เคยได้ยินว่าจักรวรรดิหรือประเทศเพื่อนบ้านมีนักผจญภัยแรงก์ S ผู้ใช้เพลิง

“ใครกัน... ไซ่มนุษย์หรือเปล่า...”

ใครบางคนที่มีพลังน่ากลัวกำลังมุ่งหน้ามายังเมืองเขาวงกตไม่ผิดแน่

“ยังฟันธงไม่ได้ว่าเป็นศัตรูนะ เรียกผู้ใช้แมลงมา ถ้าเป็นแมลงน่าจะหาตัวเจอได้ว่าใครโดยไม่ทำให้อีกฝ่ายรู้ตัว ให้กองพลบุกทะลวงเขาวงกต

ไปรวมตัวกันที่ประตูตะวันตกเฉียงใต้ด้วย เตรียมพร้อมเผื่อไว้อีกก่อน ให้ลบกินอายุและชุ่มรอไว้ ถ้าเป็นประตูตะวันตกเฉียงใต้ ที่ทำการกองกำลังป้องกันตนเองจะใกล้กว่า พวกเราเองก็เคลื่อนไหวด่วนด้วยเถอะ”

กองพลบุกทะลงเขาวงกตเคลื่อนไหวด่วนที่ตามคำสั่งของเลออนฮาร์ด

เทลูเทลคว้าว้าม้าเร็วที่เตรียมจะกลับไปก่อนเพื่อแจ้งข่าวว่าแม่ทัพจะมาเยือนไว้

“นายนะ ช่วยตระเตรียมห้องหับให้เรียบร้อยด้วยได้ไหม ตรวจสอบห้องน้ำห้องท่าด้วยล่ะ! แล้วก็ ไปหาดอกไม้หอมๆ มาประดับที่! แล้วก็...! ในห้องของฉันมีชาพิเศษเก็บเอาไว้ เอาออกมาชงซะนะ!”

“...รับทราบครับ”

เป็นเด็กสาวที่เพ็งชวนแฟนหนุ่มเข้าห้องครั้งแรกซะ ม้าเร็วเก็บความในใจนั้นไว้ แล้ววิ่งกลับไปยังที่ทำการของกองกำลังป้องกันตนเอง

‘ฉันคืออัคคี ตอนนี้เริ่มมองเห็นกำแพงเมืองแล้ว’

เดินมาตั้งขนาดนี้แล้ว แต่นอกจากจะไม่มีใครมารับ ยังไม่เจอนัก
ผจญภัยสักคน อย่างไรก็ตามเนี่ย ระหว่างที่คิดแบบนั้น พอเห็นกำแพงเมือง
ถึงได้เข้าใจ

อาณาจักรเอนดาลูเซียคงล่มสลายไปแล้วเพราะสแตมพิต

กำแพงจากยิปซัมสวยงามถูกระเบิดขึ้นใหม่ด้วยหินที่หาได้ทั่วไป และ
มีเถาวัลย์ขึ้นย้วยเยี้ย แต่แหม แบบนี้ให้ความรู้สึกสมกับมีมนุษย์อาศัยอยู่
มากกว่ากำแพงสีขาวที่มีแต่หน้าต่างอีก

ระหว่างที่คิดแบบนั้น ก็มีแมลงบินหึ่งมาทางนี้

แมลงอสุรนี่นา

นึกว่าพอเข้ามาใกล้จนเกือบจะจูบปากกันแล้วแบบนี้จะมีคนออกมา
รับ แต่มาแค่แมลงอสุรเนี่ยนะ

ดูถูกกันอยู่หรือ จะอย่างไรก็เสียมารยาทไปไหม ที่แรกว่าจะเผาทิ้ง
อยู่หรอก แต่เวลาแบบนี้ต้องรับมืออย่างมีวุฒิภาวะ ทำใจร่มๆ ทำใจร่มๆ ไว้
ถ้าเขาคิดว่าเป็นศัตรูแล้วไม่ยอมให้เข้าไปในกำแพงก็แย่นะสิ

เพราะยายนั่นน่าจะอยู่ข้างใน

ขัดกำแพงเมืองให้ปลิวก็ได้อยู่ แต่หลังจากนั้นเรื่องจะวุ่นวาย ถ้า
ไม่รีบเอาเนื้อมังกรดินไปส่งให้ เดี่ยวจะไม่ทันข้าวเย็น ยายนั่นมันซื้อบ๊อ
ทที่มีฝีมือแต่อาจถูกขูดรีดจนต้องใช้ชีวิตยากจน กินแต่อาหารคนจนก็ได้
หิวเนี่ยจ้ะ

ดังนั้นถึงจะเป็นแมลงอสุร แต่ถ้ามารับกันก็จะทักทายอย่างเป็นมิตร
ฉนั้นจึงค้นความเป็นมิตรขึ้นมาอ้อมให้ และยอมพูดกับอ๊อแค่แมลงว่า

“เป็นเกียรติที่มารับ เอ้า นำทางทีสิ”

ถึงอย่างนั้น แผลงอสุรกลับบินหึ่งขึ้นไปบนท้องฟ้าอีกครั้ง

กรอด ไร้มารยาทอะไรขนาดนี้! ระหว่างที่มองไปรอบๆ เพราะคิดว่า
จะเผาทุกอย่างให้เป็นทะเลเพลิงเลยดีไหม ก็เห็นฟอเรสต์วู้ลฟลงใหญ่โผล่มา
โฉบๆ

อ้อ มิน่าละ ว่าแต่ ไกล่เมืองขนาดนี้แท้ๆ ทำไมมีน้องหมาโผล่มาได้
หัดโปรยโพชั่นไล่่อสุรให้มันสม่าเสมอหน่อยสิ ยายนั่นอุ้งงานหรืออย่างไรเนี่ย
ต้องลงโทษ ลงโทษ

เอาเป็นว่าเผาน้องหมาพวกนี้ก่อนเพราะเห่าเสียงหนวกหู

‘เสาเพลิงสิงคลี’

ไฟเพอร์!

เอาละ อีกนิดเดียวจะถึงเมืองแล้ว

“อีก!!”

“ผู้ใช้แมลง เป็นอะไร”

เวสฮาร์ดถามผู้ใช้แมลงที่สะดุ้งและตัวแข็งทื่อไป

“อีกฝ่ายรู้ตัวแล้วครับ...”

“ว่าอย่างไรนะ!?”

อสุรแมลงของผู้ใช้แมลงเอาไว้ใช้สำรวจเขาวงกตที่มีอสุรยั่วยุเห็น
ดูเผินๆ มีหน้าตาเหมือนแมลงทั่วไป ทั้งยังมีขนาดเล็ก เสียงขยับปีกเบา
สามารถซ่อนตัวลื่นไปกับทิวทัศน์รอบด้านได้เป็นอย่างดี ไม่อย่างนั้นคง
สำรวจเขาวงกตที่มีมากกว่าห้าสิบชั้นไม่ได้ แต่กลับมองปราดเดียวก็รู้เลย
หรือ...

“คิดไปเองหรือเปล่า”

“ไม่น่าใช่ครับ... เพราะเจ้าตัวบอกให้แมลงของผมนำทาง คงไม่ผิด
แน่”

“...เหอ แล้วตกลงเป็นคนแบบไหน”

เวสฮาร์ดถามด้วยความรู้สึกไม่ยากเชื่อ แต่ผู้ใช้แมลงกลับตอบว่า
“ลองเจอเองน่าจะเข้าใจง่ายกว่าครับ”

‘ฉันทืออัคคี ตอนนี้อยู่ที่หน้าประตู’

ทั้งที่อุตสาหัสดันเดินมาจนถึง แต่ประตูเมืองกลับปิดสนิท
หนาซ้ายังมีกลุ่มคนที่น่าจะเป็นทหารยืนออกกันอยู่ข้างในด้วย
(นี่คือคิดจะซ่อนตัวกันแล้วเหอ เสาเพลิงไม่ใช่ของหายากสักหน่อย
ทำไมกันเนี่ย ถึงจำนวนอาจจะเยอะไปนิดหนึ่งก็เถอะ)

ระหว่างที่ ‘ปราชญ์แห่งอัคคี’ พะมองประตูซึ่งปิดสนิทและใช้
ความคิดอยู่นั้น ทหารนายหนึ่งก็เปิดประตูเล็กออกมา

“ผมชื่อไคต์ เป็นหัวหน้ากองกองกำลังป้องกันตนเองครับ ดูแล้ว

คงจะเป็นนักผจญภัยมีชื่อเสียง แต่อยากทราบเหตุผลที่มาที่นี้”

สมเป็นหัวหน้ากองไคด์ ดวงกุดจริงๆ

ยังไม่ว่าว่าคูร์ณิเป็นมิตรหรือศัตรู ถ้าอิงตามคำพูดของเวสฮาร์ด ก็แข็งแกร่งจนชวนสงสัยว่าใช่มนุษย์หรือเปล่าด้วยซ้ำ ผู้ใช้แมลงบอกว่า สื่อสารกันรู้เรื่อง แต่การปฏิสัมพันธ์เป็นคนแรกกับบุคคลไม่ทราบตัวตนที่ สร้างเสาเพลิงในป่าอสูรไปกลางมุ้งหน้าใกล้เข้ามา ก็เหมือนเผชิญหน้ากับความไม่รู้

หากไม่ใช่ศัตรูแล้วทำอะไรเสียมารยาท จะกลายเป็นอุปสรรคใน ภายหลัง จึงจำเป็นต้องให้คนที่มิดำแหน่งพอสมควรออกมารับมือ แต่หาก เป็นศัตรู อาจต้องสู้ด้วยหรือไม่ก็ตายคาที่

แม้จะเป็นภารกิจที่โหดไม่เบา แต่กระทั่งในสถานการณ์เช่นนี้ หัวหน้ากองไคด์ก็ยังแสดงท่าทีเยือกเย็นอยู่ได้ ส่วนหนึ่งคงเพราะเขาเสริม จิตใจมาจากการเผชิญหน้ากับสโลมัยักษ์แล้ว ไม่ต้องสงสัยในความกล้าหาญ ของเขาเลย

แต่ถึงอย่างนั้น

เขากลับหันไหวอย่างยิงเมื่อเห็นคนที่กำลังแหงนมองประตู่ตะวันตก เฉียงใต้บานใหญ่ของเมืองเขาวงกต

หากเป็นทหารของกองพลบุกทะเลลงเขาวงกตที่เคยสู้กับเงือกปลอม ในเขาวงกตชั้นที่ห้าสิบสี่มาก่อน อาจเลิกตัดสินคนจากหน้าตาไปแล้ว แต่ ใค้อยู่กองกำลังป้องกันตนเอง จะบอกว่าเขายังไม่ประสาเรื่องนี้ก็ได้

“ฉันทือเฟรซีซา มหาลูกศิษย์ ขอเข้าไปได้ไหม”

เจ้าของเสียงที่เอ่ยนามของตน ดูจากเรือนร่างที่เต็มไปด้วยชีวิตชีวา แล้ว น่าจะอยู่ในวัยยี่สิบกลางๆ

นัยน์ตาสีทองมีหางตาชี้ขึ้นทำให้ดูเป็นคนใจเด็ด ริมฝีปากสีแดง ยกยิ้มที่มุมปาก เรือนผอมยาวสยายสะท้อนแสงจนดูเป็นได้ทั้งสีทองและสีแดง ไม่สิ บอกว่าเป็นสีแดง ส้ม และเหลืองผสมกันเหมือนเปลวไฟที่กำลังลุกไหม้ น่าจะถูกต้องกว่า

คนที่เรียกตัวเองว่าเฟรซีชา คือสาวงามที่เหมือนร่างจำลองของเปลวเพลิง

“ลูกศิษย์คือใครครับ”

“ฉันไม่ชอบบอไรอีกยกนะ ไม่คิดจะให้เข้าไปเธอ”

แวตาสีทองวาวโรจน์เหมือนสัตว์กินเนื้อ ทำให้สาวงามตรงหน้า ดูเหมือนอสูรเพลิงขนาดยักษ์ในพริบตา จนโคตเสียวสันหลังวาบ

“มะ ไม่ใช่แบบนั้นเลยครับ แต่คุณน่าจะเป็นนักผจญภัยระดับสูง เมืองเขาวงกตแห่งนี้ยินดีต้อนรับนักผจญภัยระดับสูงอยู่แล้ว แค่อถามเพื่อจะได้ไม่เสียมารยาทในการรับรอง...”

คำตอบลະล่ำลักของโคตไม่ใช่เรื่องโกหก

ยิ่งนักผจญภัยระดับสูง เมืองเขาวงกตยิ่งยินดีต้อนรับ ขนาดทาสอาชญากรยังได้รับการปล่อยตัวเมื่อถึงแรงก์ A หากผู้หญิงที่ชื่อเฟรซีชา คนนี้ยอมทำงานในเขาวงกต ก็ไม่มีอะไรน่ายินดีไปกว่านี้แล้ว

เฟรซีชาคงเห็นแล้วว่าโคตไม่ได้โกหก ประกายอันตรายในแวตาของเธอจึงดับลง และตอบว่า

“ฉันไม่คิดทำอะไรเมื่อนี้หรอก ลูกศิษย์ของฉันชื่อ ‘มารีเอรา’ นะ”

“อะ มารีเอรา!?”

บทสนทนาระหว่างหัวหน้ากองไคต์กับเฟรซีซาถูกส่งไปยังเลออนฮาร์ดและเวสฮาร์ดแบบทันทีด้วยเวทมนตร์ ‘สตัปฟัง’ และ ‘กระแสบัง’

นักเวทชื่อเฟรซีซาที่ยังเสาะเสาะลักลอบมาเมืองเขาวงกต มีเหตุผลพอจะพูดคุยสื่อสารกันได้ แม้อารมณ์ร้อนแต่ไม่ได้คิดเป็นศัตรูกัน จนถึงตรงนี้ยังไม่มีปัญหาอะไร

“เป็นไปได้ว่าจะเป็นคนชื่อเหมือนนะครับ”

“...เวส คิดแบบนี้จริงๆ เหรอ”

บทสนทนาระหว่างเลออนฮาร์ดและเวสฮาร์ดร้ายเวทเก็บเสียงไว้ ทำให้ได้ยินกันเพียงสองคน เทลุเทลผู้คลั่งไคล้กับผจญภัยกำลังพิมพ์ว่า “เฟรซีซา? เพิ่งเคยได้ยินชื่อครั้งแรกเลย เป็นนักผจญภัยจากประเทศห่างไกลหรือเปล่า” อยู่มุ่มห่อ้ง หากเทลุเทลไม่รู้จัก ก็คงไม่ผิดแน่

ประเทศเพื่อนบ้านของจักรวรรดิไม่มีนักผจญภัยเก่งกว่าแรงก์ A ชื่อเฟรซีซา อย่างน้อยก็ในยุคปัจจุบัน

นักเวทระดับสูงที่ปรากฏตัวขึ้นกะทันหัน เรียกอัลเคมีสต์ คอนแทรกเตอร์ที่ไม่ควรจะมีอยู่ในเมืองเขาวงกตว่าลูกศิษย์

หากคิดว่าสองคนนี้ไม่มีความเกี่ยวข้องกันเลยกลับจะแปลกกว่า

หากเป็นศิษย์อาจารย์กันจริงย่อมไม่มีปัญหา แต่พวกเลออนฮาร์ดทำใจเชื่อไม่ค่อยลงว่านักเวทระดับสูงแต่ไม่รู้ที่มาที่ไปคนนี้เป็นอาจารย์ของนักเรียนแร่แปรธาตุ

“ท่านมารีเอราล่ะ?”

“วันนี้อยู่ที่ ‘แสงร่มเงาไม้’ ครับ”

“สั่งให้ปิดร้านและอย่าออกมาข้างนอกเด็ดขาด พาท่านเฟรซีซา ไปยังที่พักที่ดีที่สุดแล้วให้รออยู่ก่อน บอกไปว่าจะตามหาตัวลูกศิษย์และ พามาหา แล้วถามรายละเอียดมา”

“ครับ”

คำสั่งของเลออนฮาร์ดได้รับการถ่ายทอดไปยังโค้ดโดยตรง เขาหัน ไปเฝ้ากับเฟรซีซาที่ประตูตะวันตกเฉียงใต้ของเมืองเขาวงกตว่า

“ท่านเฟรซีซา เมืองเขาวงกตนั้นกว้างใหญ่ เดียวจะเตรียมที่พักที่ดี ที่สุดในเมืองให้ ไปพักผ่อนที่นั่นก่อนเถอะครับ จะสั่งให้จัดเตรียมอาหาร อย่างดีที่สุดให้ด้วย ส่วนท่านมารีเอราที่เป็นลูกศิษย์ พวกเราจะตามหาและ พาตัวไปเองครับ”

หัวหน้ากองโค้ดค้อมศีรษะลงต่ำ

“ซึ่งใจอยู่หรอก แต่ไม่เอาดีกว่า วันนี้ยากกินอาหารฝีมือมารีเอราจะ ส่วนที่อยู่ของยายนั้น ฉันหามาเรียบร้อยแล้ว”

แต่ทันทีที่เฟรซีซาผ่านประตูเข้ามา กลับปฏิเสธข้อเสนอของหัวหน้า กองโค้ด และเริ่มร่ายคาถาไม่คุ้นหู

“ข้าตามหาเจ้า สหายแห่งจิตวิญญาณเอ๋ย จงตอบรับเสียงเพรียก ของข้า ‘ขานรับวิญญาณ’”

ไม่เคยได้ยินคานานี้มาก่อน หัวหน้ากองโค้ดเป็นพลโล่ที่เลเวลไม่สูง นัก แม้จะไม่ได้เชี่ยวชาญเรื่องเวทมนตร์ แต่ด้วยความที่เป็นหัวหน้ากอง เขา จึงศึกษาเรื่องเวทมนตร์มาระดับหนึ่ง ทว่าเพิ่งจะเคยได้ยินคานานี้ครั้งแรก นอกจากนี้นี่ยังไม่เคยได้ยินว่ามีเวทมนตร์ที่สามารถหาตำแหน่งของคนที่จะบุ

ได้ด้วย

“เจอแล้ว สืบตาตื่นแล้วจริงด้วย”

เฟรซีซาหัวเราะคิก ก่อนจะมองไปรอบๆ เมืองที่แปลกตา พลางออก
เดินไปยังจุดหมายอย่างไร้ซึ่งความลังเล โดยไม่สนใจพวกทหารที่ชุมนุมอยู่ตาม
ทาง ทั้งยังมุดผ่านหัวหน้ากองไคต์ที่พยายามรั้งไว้ไปด้วย

คนที่แตกตื่นกับเรื่องนี้คือเลออนฮาร์ด

เขาตั้งใจจะรับรองไม่ให้อีกฝ่ายเสียอารมณ์ และประเมินดูก่อนว่า
ใช้คนที่เป็นภัยต่อมารีเอราหรือไม่ แต่กลับไม่สามารถถ่วงเวลาได้

“เสด็จพี่ ผมจะไปเอง ถ้าเป็นนักเวท จะเข้าทางผมมากกว่า”

เวสฮาร์ดเอ่ยแล้วลุกขึ้น มุ่งหน้าไปยัง ‘แสงร่มเงาไม้’ พร้อมจอมเวท
ที่เป็นลูกน้องหลายคน ไม่รู้ทำไมเทลูเทลถึงตามไปกับเขาด้วย อาจเป็นการ
กระทำลึกลับที่เกิดจากความอยากรู้อยากเห็นนักผจญภัยระดับสูงคนใหม่ แต่
สถานการณ์ตอนนี้ฉุกเฉินเกินกว่าจะมีใครมาสนใจเทลูเทล

ไม่รู้ว่าเข้าใจความแตกตื่นของกองพลบุกทะเลวงเขาวงกตไหม

แต่เฟรซีซากำลังฮัมเพลงอะไรสักอย่างพลางเดินไปตามถนนใหญ่
ของเมืองเขาวงกตอย่างชำนาญ ทั้งที่เธอเอียงย่างเหมือนกำลังเดินดูของ
แต่หัวหน้ากองไคต์กลับต้องวิ่งเหยาะๆ ถึงจะตามทัน

เวสฮาร์ดวิ่งหน้าตั้งตามหลังพวกเขามาอีกที

(พลาดเสียแล้วที่ย้ายไปอยู่ที่ทำการของกองกำลังป้องกันตนเอง
ถ้ายังอยู่ในค่ายกองพลบุกทะเลวงเขาวงกต คงใช้ทางใต้ดินอ้อมไปดักหน้า
ได้แล้ว)

พวกเวสฮาร์ดวิ่งไปตามถนนแคบๆ สู่ ‘แสงร่มเงาไม้’ ขณะภาวนา

นักแปรธาตุคนสุดท้าย ก็อยากสบายกับเขาบ้าง

04

ประพันธ์โดย Usata Nonohara

ภาพประกอบโดย ox

แปลโดย ภาวิฉัตร เติรียนันท์

IKINOKORI RENKINJUTSUSHI WA MACHI DE SHIZUKANI KURASHITAI Volume 4

©Usata Nonohara 2018

First published in Japan in 2018 by KADOKAWA CORPORATION, Tokyo.

Thai translation rights arranged with KADOKAWA CORPORATION, Tokyo
through TOHAN CORPORATION, Tokyo.

Thai translation rights © 2024 DEXPRESS Co., Ltd.

ISBN [e-book] 978-616-583-582-4

บรรณาธิการอำนวยการ กรวิน โรจนรัตน์วณิชช์

บรรณาธิการบริหาร ชนินันท์ กิตติปัทมคุณ

ผู้ช่วยบรรณาธิการ ชนิตลา นิตชาติ

กองบรรณาธิการ โคธิษฐา เข้มทองใหญ่, นัทธมน จิตรังสรรค์

พิสูจน์อักษร สวกิร เพ็ชรรัตน์, วนัชพร เขียวขุ่ม

กราฟิก พลชัย อธิบาธิ, อภิสิทธิ์ รุสโรสง

ฝ่ายผลิต อุบล มั่งมี

จัดทำโดย บริษัท เดกซ์เพรส จำกัด

จัดจำหน่ายโดย

บริษัท คิริม เอกซ์เพรส [เดกซ์] จำกัด

19 สวนสน 9 ซอยรามคำแหง 60 แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240

โทรศัพท์ 0-2735-6830 โทรสาร 0-2374-1609

<http://shop.dexclub.com/>

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558

โดย บริษัท เดกซ์เพรส จำกัด ห้ามลอกเลียนแบบส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้

รวมทั้งการฉีกเก็บ ถ่ายทอด ไม่ว่ารูปแบบหรือวิธีการใดๆ ด้วยกระบวนการอิเล็กทรอนิกส์

การถ่ายภาพ การบันทึก หรือวิธีการอื่นใด โดยไม่ได้รับอนุญาต

ISBN 978-616-583-582-4 ผนวดยานอน

9 786165 835824

ราคา 299 บาท

DEXpress shop.DEXclub.com | DEXpressclub

IKINOKORI RENKINJITSUSHI WA MACHI DE SHIZUKANI KURASHITAI Volume 4
©Usata Nonohara 2018

First published in Japan in 2018 by KADOKAWA CORPORATION, Tokyo.
Thai translation rights arranged with KADOKAWA CORPORATION, Tokyo
through TOHAN CORPORATION, Tokyo.

The survived alchemist ✧-๑- with a dream of quiet town life.